

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 329 / 03.11.1999 / GB

KANÁRSKÝ PODENGO (Podenco Canario)

ZEMĚ PŮVODU: Španělsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 24.06.1987

POUŽITÍ: Je užíván pro lov králíků, a k tomuto účelu je výborně přizpůsoben lovu v členitém terénu za použití svého obdivuhodného čichu, zraku a sluchu. Snadno snáší vysoké teploty a je schopen lovit od rozbřesku do soumraku. Díky svému čichu a sluchu může nalézt králíky i na dně úzkých strží, v puklinách ve zdech, v kamenných snosech na okraji obdělávaných polí, ve škvírách mezi lávovými proudy a v trnitých keřích. Obdivuhodná doba existence plemene je bezpochyby důsledkem jeho loveckých schopností, které jej činily nenahraditelným po celá staletí. Je to především stopař, který nesmí štěkat a ani v průběhu stopování chytat kořist. Je také užíván při lovu s fretkou, což je způsob lovu povolený na Kanárských ostrovech. Obvykle chytá králíky do tlamy.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 7 lovečtí psi primitivního typu
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNU TÍ: na Kanárských ostrovech, odkud plemeno pochází, je známo pod názvem Podenco Canario. Často se s ním setkáváme na všech ostrovech, především na největších, Gran Canarii a Tenerife. Kanárský podengo je plemeno egyptského původu, které bylo na Kanárské ostrovy pravděpodobně dováženo Féničany, Řeky, Kartaginci i samotnými Egyptany. Je to jedno z nejstarších existujících plemen, což dokazují nálezy mnoha vyobrazení (rytin, soch, basreliéfů) v hrobkách faraonů a nálezy vystavené v Louvru či Britském muzeu. Toto plemeno je zřejmě staré asi sedm tisíc let.

CELKOVÝ VZHLED: pes střední velikosti, s tělesnou stavbou delších linií, štíhlý, lehký a velmi odolný. Kostra je dobře vyvinutá. Kvůli absenci tukové vrstvy je viditelný hrudní koš, páteř a kyčelní kosti. Osvalení je velice vyvinuté, suché, svalové stahy jsou pod kůží viditelné.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: délka těla je mírně větší než výška. Hrudník je dobře vyvinutý, ale nedosahuje až k loktům. Tlama je delší než mozkovna.

POVAHA / TEMPERAMENT: odvážný, chladnokrevný, aktivní, s entusiastickou dynamičností. Impozantní, ale nikoliv agresivní. Oddán svému pánovi, se stoickým klidem zvládá i nejnáročnější dny bez známky únavy.

HLAVA: má tvar protaženého komolého kužele, je v dobrém poměru k trupu, střední délky 21 až 22 cm. Osy lebky a obličejové části (kraniální-faciální) jsou rovnoběžné.

MOZKOVNA:

Lebka: její délka je větší než šířka. Je plochá, s výrazným týlním hrbolkem.

Stop: sotva patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: velká, masové barvy v souladu s barvou srsti. Nozdry jsou středně otevřené.

Tlama: dlouhá a výrazná, tvaru komolého kužele, více či méně tmavě masové barvy v souladu s barvou srsti.

Pysky: jemné, dobře přiléhající, jejich barva je v souladu s barvou nosní houby.

Čelisti/Zuby: nužkový pravidelný skus, dobře vyvinutý chrup.

Oči: šikmo posazené, malé, mandlového tvaru. Více či méně tmavě jantarové barvy, intenzita barvy záleží na barvě srsti. Výraz je inteligentní a ušlechtilý.

Uši: poměrně velké, v afektu vztyčené a mírně divergující. V klidu směřují dozadu. V bázi jsou široké, na konci špičaté.

KRK: dobře osvalený, rovný, s hladkou kůží, bez laloku, ohebný a zaoblený.

TRUP:

Hřbet: silný, osvalení dobře vyvinuté, přizpůsoben pro běh a nároky lovu.

Bedra: maličko protažená.

Zád: kostra zádi je poměrně silná, lépe viditelná u velmi štíhlých jedinců nebo v plné lovecké sezóně.

Hrudník: hrudní kost nevystupuje. Hrudník je dobře vyvinutý, ale nespadá až do úrovně loktů. Hrudní koš je oválný. Obvod hrudního koše přesahuje kohoutkovou výšku o 5 až 8 cm.

Spodní linie: břicho je vtažené, ale nikoliv jako u chrta nebo u galga. Slabiny dobře vyznačené.

OCAS: poměrně nízko nasazený, v prodloužení zádě. Kulatý. Dosahuje jen maličko pod hlezno. Svěšený nebo zvednutý, srpovitého tvaru. Na špičce, která je obvykle bílá, maličko zúžený. Nikdy není zatočený. V pohybu je nežádoucí, když je ocas nesen příliš vysoko.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: zcela vertikální, rovné a paralelní. Jemná, ale pevná struktura kostry. Kočičí tlapy, obvykle lehce vytočené do stran. Polštářky pevné, mírně oválné.

Zaúhlení: skapulo-humerální úhel (úhel mezi lopatkou a kostí nadloktí): zhruba 110°.

Humerálně-radiální úhel (úhel v lokti): zhruba 140°.

PÁNEVNÍ KONČETINY: dobře vertikální, rovné, robustní. Osvalení dobře vyvinuté, hlezno poměrně vysoko (asi 18 cm nad zemí), kočičí tlapy zcela rovně postavené, polštářky pevné a oválné. Bez paspárků.

Zaúhlení: koxálně-femorální úhel: zhruba 110°.

Femorálně-tibiální úhel (v koleni): zhruba 120°.

Úhel v hleznu: zhruba 130°.

POHYB: klus musí být svižný, prostorný a velmi lehký.

KŮŽE: pevná, dobře přiléhající k tělu, bez záhybů.

OSRSTĚNÍ:

SRST: hladká, krátká a hustá.

BARVA: nejlépe červená a bílá, červená může být více či méně intenzivní, od oranžové k tmavě červené (mahagonové). Všechny kombinace těchto barev.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku:

Psi: od 55 do 64 cm.

Feny: od 53 do 60 cm.

Vzhledem k přizpůsobení rozdílným typům terénů, kde psi žijí a loví, se mohou tyto průměrné výšky lišit. Je tedy možno akceptovat odchylky 2 cm nad maximální uvedenou výšku a 2 cm pod minimální uvedenou výšku, pokud jedinec odpovídá archetypu plemene.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

ZÁVAŽNÉ VADY:

- příliš široká hlava.
- příliš vyznačený stop.
- visící pysky.
- absence premolárů (třenových zubů).
- prognathismus.
- příliš divergující uši.
- plochý hrudník.
- vystupující hrudní kost.
- zatočený ocas.
- příliš nízko položená hlezna; kravský postoj.
- křížení hrudních a pánevních končetin v chodu.
- agresivní chování.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.